

piditatem ullus mihi ulciscendi animus
esset.

Sed absit hoc à me. Magna profecto Gloria
est à vulgo contemni. Etli enim optabilius
homini est, cursum vitæ conficere, sine omni
dolore & sine injuria; tamen ad immortalitatem
Gloriæ plus confert, casus iniquissimos
subiisse & improborum injurias, quam nunquam
fuisse violatum. Quare & in posterum
sibilent *hydry*, coaxent *ranae*, strepant *anser*
latrent *canes* & rudant *asini*, convitieris Tu *Bar-
nere*, ringaris, ipsa tibi ruinpantur *Ilia Mome*;
nunquam tamen vel tantillum responsi à me
habebitis. Canite prout, vobis rostrum est, quod
ego nec mutare possum, nec volo etiam. Ul-
tionis hoc genus contumeliosissimum est;
non esse dignum visum à quo preteretur ultio.

Quin ne ansa vobis convitiandi desit, adeste
convitatores, est, quod vobis in aurem. Con-
signavi am cogitata me a& experimenta, circa
actionem medicamentorum in humano corpore,
It. circa causas *motuum convulsivorum*, *februm*
ardentium, *sphaceli*, &c. Si ita visum fuerit sum-
mo rerum Arbitro, elaborata hæc aliquando
cum amicis ac viris ingenuis aliis communi-
cabo. Vos, dum hæc ago, quicquid convitio-
rum, scommatum dicteriorum aliarumve in-
eptiarum vel comminisci ipsi, vel ex aliis acci-
pere poteritis, colligite, & in me unum evomi-
te; Videbitis profecto, me eâ qua par erit ani-
mi